

Sygn. akt III KO 123/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 7 lutego 2018 r.

w sprawie M. D.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnie
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 października 2011 r., w sprawie II AKa [...],

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 21 czerwca 2011 r., w sprawie III K [...],

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

M. D. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 21 czerwca 2011 r., w sprawie III K [...], uznał oskarżonego za zbrodnię z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 25 lat pozbawienia wolności. Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 18 października 2011 r., sygn. akt II AKa [...], zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. Pismem z dnia 20 listopada 2017 r. skazany wniósł o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem złożenia kasacji w niniejszym postępowaniu, gdyż w jego ocenie zachodzą wątpliwości co do opinii biegłego E..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. przepisem art. 545 § 3 k.p.k. – dodanym ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247) – sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Co istotne i co należy wyraźnie podkreślić to fakt, że w trybie art. 545 § 3 k.p.k. sąd nie rozpoznaje merytorycznie wniosku i nie bada także jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia. Natomiast wniosek taki podlega kontroli o charakterze *quasi* formalnym, pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5*). Rozwiązanie to zapewniające wstępną kontrolę wniosku o wznowienie postępowania wprowadzono po to, aby wyeliminować konieczność przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym i tak nie może doprowadzić do wznowienia postępowania. W konsekwencji wskazywanie przez wnioskodawcę na konieczność ustanowienia mu obrońcy nie znajduje uzasadnienia w przepisach karnoprosesowych.

Pismo skazanego M. D. należało potraktować jako kolejny wniosek o wznowienie w/w postępowania. Nie zawiera ono żadnej argumentacji, która pozwoliłaby na powiązanie treści złożonego przez niego wniosku z podstawami wznowienia postępowania określonymi w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. oraz art. 540b k.p.k., czy też w art. 542 § 3 k.p.k. Treść jednozdaniowego uzasadnienia przedmiotowego wniosku pozwala na stwierdzenie, że zamiarem skazanego jest w rzeczywistości doprowadzenie do kolejnego instancyjnego rozpoznania jego sprawy karnej, ponownej oceny materiału dowodowego oraz do zmiany poczynionych na jego niekorzyść ustaleń faktycznych. Wypada też zauważyć, że opinia w/w biegłego była już analizowana przez Sądy obydwu instancji, zaś obecnie nie tylko nie ujawniły się żadne nowe okoliczności pozwalające na podważenie jej wniosków, ale tego rodzaju procedowanie jest niedopuszczalne w ramach postępowania o wznowienie.

Mając te okoliczności na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.